

Sygn. akt V KK 363/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Gradzik (przewodniczący)

SSN Krzysztof Cesarz (sprawozdawca)

SSN Małgorzata Gierszon

Protokolant Joanna Sałachewicz

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Barbary Nowińskiej,
w sprawie E. Ż.

w przedmiocie wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 16 stycznia 2014 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego

od wyroku Sądu Rejonowego w N.

z dnia 5 czerwca 2013 r.,

**uchyła zaskarżony wyrok w części dotyczącej pkt 1 i w tym
zakresie przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu do ponownego
rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w N. wyrokiem łącznym z dnia 5 czerwca 2013 r., sygn. akt II K 110/13, z 10 wyroków opisanych w części wstępnej orzekł karę łączną roku i 9 miesięcy pozbawienia wolności, powstałą z połączenia kar wymierzonych w sprawach tego Sądu wymienionych w punktach:

VI. z wyroku z dnia 4 stycznia 2011 r., II K 1383/10, gdzie orzeczono karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

X. z wyroku z dnia 10 stycznia 2012 r., II K 1643/10, w którym orzeczono w rzeczywistości karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a nie roku i 6 miesięcy, jak wpisano w komparycji (pkt 1 sentencji wyroku).

Sąd w pkt 2 – 4 zawarł dalsze, konieczne rozstrzygnięcia.

Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 15 czerwca 2013 r.

W dniu 4 listopada 2013 r. Prokurator Generalny zaskarżył wyrok w pkt 1 – w części dotyczącej wymierzenia kary łącznej na niekorzyść skazanego.

Skarżący zarzucił „rażące i mające wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa materialnego w postaci art. 86 § 1 k.k. polegające na orzeczeniu wobec oskarżonego E. Ż. kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku i 9 miesięcy, tj. niższym od wysokości najwyższej łączonej kary jednostkowej wymierzonej na mocy wyroku Sądu Rejonowego z dnia 10 lutego 2012 r., sygn. akt II K 1643/10, za pozostające w zbiegu realnym przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w wysokości 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności”.

Prokurator Generalny wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna. Jak już wspomniano, Sąd Rejonowy w pkt X części wstępnej wyroku łącznego błędnie określił wymiar kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec E. Ż. na mocy wyroku tego Sądu w sprawie II K 1643/10, bowiem orzeczeniem tym został on skazany na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności (k. 17), nie zaś jak wpisano, na 1 rok i 6 miesięcy pozbawienia wolności (k. 30 – 31). Pomyłka ta doprowadziła do rażącego naruszenia art. 86 § 1 k.k., stanowiącego, że sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa. W niniejszym wyroku nie mogła być zatem orzeczona kara łączna w wysokości niższej

niż 2 lata i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Wskazana rażąca obraza prawa materialnego doprowadziła do wymierzenia kary niższej o rok od dopuszczalnej, co miało oczywisty wpływ na treść wyroku. Dlatego uwzględniono w całości kasację.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy będzie respektował zasady wymiaru kary łącznej określone w art. 86 § 1 k.k.